52561 тис. грн. або на 20,64 % порівняно з 2018 роком і на 3306 тис. грн або на 1,09 % проти 2019 року.

Сфера послуг ставить перед операційним менеджером цілий ряд проблем, які або занадто складно вирішуються, або є несуттєвими в умовах виробничої діяльності. Такі проблеми пов'язані в основному з присутністю в операційному процесі самого покупця [2].

Таким чином, у сфері послуг має місце збіг процесів виробництва і споживання в часі. Для сфери послуг притаманна висока ступінь взаємодії зі споживачем, а також характерні трудомісткі операції, які вимагають значних фізичних і розумових затрат праці персоналу, що надає послуги. Такі операції важко стандартизувати і автоматизувати, тому виконувати їх має висококваліфікований персонал.

Література

1. Офіційний сайт КП ПОР «Полтававодоканал». URL: https://www.vodokanal. poltav a.ua.

2. Гриненко В.В., Браташ М.А. Конспект лекцій з дисципліни «Менеджмент та адміністрування (Операційний менеджмент)». Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. Харків: ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2016. 130 с.

УДК 330

А.О. Чайкіна, к.е.н.,
Шабіб Карім, студент
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

ІННОВАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ТА ЙОГО РОЛЬ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Інновації стали невід'ємною частиною сучасних підприємств, особливо тих, хто намагається отримати нові конкурентні переваги в сучасних швидкозмінних умовах господарювання. У зв'язку з цим зростає важливість впровадження інноваційного менеджменту, який має бути направлений на управління інноваційним потенціалом підприємства.

Історично доведено, що інновації в економіці виступають як основний фактор підвищення ефективності виробництва, відіграють важливу роль у збільшенні обсягів виробництва та продажу. Інноваційна діяльність підприємства є джерелом розвитку лише в разі активної, а іноді «агресивної» стратегії просування, а також гарантування створення сприятливого середовища для нових продуктів, технологій та ініціювання послуг.

Управління інноваційним потенціалом нерозривне з поняттям «інноваційний менеджмент» і вирішує питання планування та впровадження інноваційних стратегій сталого розвитку підприємства.

Зарубіжні дослідники вважають, що збільшення національного доходу за рахунок використання інноваційного потенціалу може становити до 80 % [1]. Багато дослідників у своїх працях зосередженні на вивченні різних сторін інноваційного потенціалу, тому в економічній літературі представлені різні специфічні визначення, які не схожі між собою.

Пропонуємо під поняттям інноваційний потенціал підприємства визначати сукупність ресурсів підприємства, що можуть бути реалізовані як засіб підвищення рівня інноваційної активності, забезпечення нових конкурентних переваг та стратегічного розвитку підприємства в умовах невизначеності його функціонування [2].

Інноваційний потенціал підприємства часто розглядається як набір ресурсів із різним ступенем деталізації, відповідно інноваційний потенціал – це не лише ресурси, доступні для інновацій, а й інноваційні механізми, які передбачають розвиток інноваційного потенціалу через інновації та інвестиції. Склад інноваційного потенціалу визначається самою сутністю інновації, а саме створенням нової розробки та її комерціалізація.

Складовими інноваційного потенціалу є (рисунок 1).

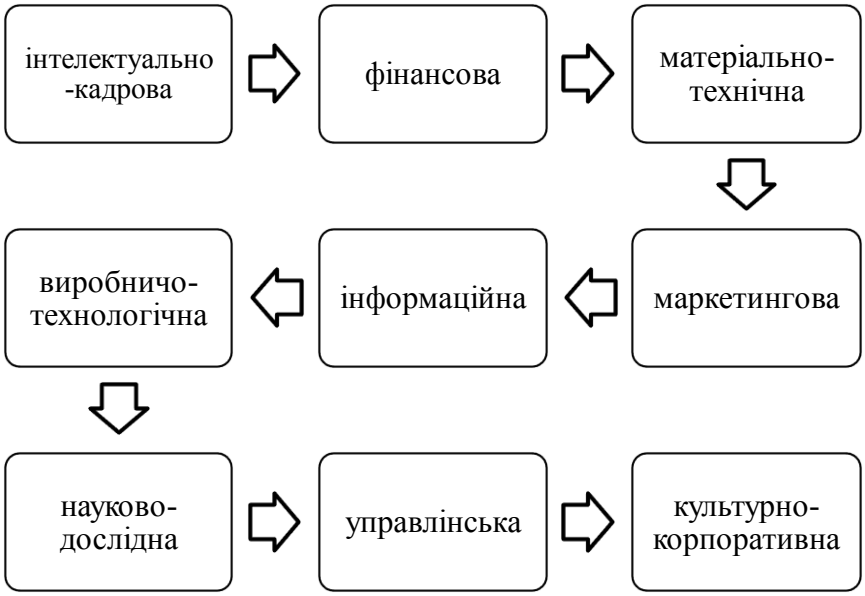

Рис. 1. Складові інноваційного потенціалу

Одним з головних чинників забезпечення конкурентоспроможності підприємства є виробництво високоякісних інноваційних продуктів, удосконалення вже існуючих та упровадження нових технологій.

В сучасних конкурентних умовах становлення інноваційної економіки та забезпечення інноваційного розвитку небагато підприємств зосередженні на управлінні інноваційним потенціалом, адже саме воно надає конкурентні переваги поміж інших підприємств. Спираючись на сучасні тенденції можна стверджувати, що лише перехід на шлях інноваційного розвитку забезпечить перемогу в конкурентній боротьбі, важливу роль при цьому відіграє саме інноваційний потенціал [3].

Отже, створення ефективного функціонування управління інноваційним потенціалом дозволить вирішувати питання в сфері управління на стратегічному рівні, зменшити ризики інноваційної діяльності в результаті упровадження комплексної оцінки інноваційного потенціалу, збільшити ефективність використання ресурсів, наявних в підприємстві, а також зміцнити його конкурентні позиції.

Література

1. Володін С.А., Чекамова О. І. Теоретичні засади формування і реалізації інноваційного потенціалу в розвитку економіки. Економіка АПК. 2017. № 5. С. 65-72.

2. Шімон К.І., Чайкіна А.О. Розвиток інноваційного потенціалу сучасного підприємства. Сучасні інноваційно-інвестиційні механізми розвитку національної економіки в умовах євроінтеграції: матеріали VIII Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції, 28 жовтня 2021 р. Полтава: Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка», 2021. С. 143-145.

3. Васильєва Т.А., Лєонов С.В., Кривич Я.М Концептуальні основи формування системи управління потенціалом інноваційного розвитку підприємства на засадах маркетингу. Маркетинг і менеджмент інновацій. 2011. № 4, Т. І. С.160-171.

УДК 330

А.О. Чайкіна, к.е.н.,
К.В. Корнійко, студентка
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ СТАЛИМ РОЗВИТКОМ СУЧАСНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Економічні, соціальні, екологічні та політичні зміни, що відбуваються у сучасному міжнародному просторі, а також обраний Україною вектор євроінтеграції до європейської спільноти передбачає перехід вітчизняних підприємств до більш високих європейських стандартів. При цьому варто враховувати нові концепції розвитку, зокрема прийнятті норми сталого розвитку країн світу, їх пріоритети та принципи, які передбачають урахування потреб сучасного суспільства, не ставлячи під загрозу здатність майбутніх поколінь задовольняти свої потреби.

Відповідно у таких умовах традиційні методи управління підприємством стають неактуальними та неефективними [1]. Нівелювання зростаючих загроз потребує створення внутрішнього механізму управління розвитком підприємства відповідно до потреб ринку та з урахуванням стратегічних цілей соціального та екологічного розвитку. Тим паче, що сьогодні концепція сталого розвитку набуває все більшого значення в управлінні підприємством та передбачає створення такої системи управління, яка збалансовано узгоджує економічний, екологічний та